

goran maler McIntosh MHA 100

Danas sa sigurnošću možemo reći da eksplozija tržišta slušalica nije prolazni hir. Više to nisu samo dobro nam znana imena još iz sedamdesetih godina prošlog stoljeća već ima i mnogo novih. Ovogodišnji minhenski High-end sajam to je samo potvrdio. Bio je preplavljen slušalicama svih vrsta, veličina i tehnologija. Znakovito je što se uz neizostavne i za sada nepoznate kineske proizvođače u igru uključuju i veliki high-end igrači, pri čijem spomenu nam prva pomisao svakako nisu slušalice.

Tako smo na test dobili pojačalo za slušalice MHA100 iz legendarnog McIntosha. Na prvi pogled teško je zaključiti da 15 kilograma teško pojačalo, koje izgleda kao klasični Mac stisnut u pranju, služi gonjenju slušalica. Ipak, ispod dva plava VU-metra skriva se 6,3-milimetarski priključak za slušalice. Ali to nije sve.... U paketu se nalazi D/A pretvarač (do 32/192, *tos link, coax, usb*, ulazi AES/EBU), kao i integrirano stereo pojačalo snage 50 W. Ako ponestane snage, postoji i mogućnost spajanja izlaznih pojačala. Linijski ulazi su par *single ended* RCA i par balansiranih XLR

konektora. Na izlaznoj strani nalaze se masivni zvučnički terminali. Moram priznati da mi je ovakav uređaj bilo teško doživjeti kao pojačalo za slušalice sa „dodatcima“. Prije bih rekao obrnuto, kao integrirano pojačalo sa sekcijom za slušalice. No, izgled vara. U pojačivački dio za slušalice je ugrađen sav dugogodišnji McIntoshev *know-how* iz njihovih velikih pojačala, uključujući i poznate autoformere. Valja naglasiti da je pojačalo koje napaja zvučnike zasebna jedinica.

Jedva sam dočekao da MHA100 uključim u sistem umjesto mojih izlaza McIntosh MC501. Nije moglo biti jednostavnije. Spojio sam zvučnike, uključio USB iz računala (Mac mini, Pure Audio ili VOX *software*), trenutno su se prepoznali i glazba je krenula. Odmah je bilo jasno da dodano integrirano pojačalo nije samo marketinški trik. Pravi rafiniran Mac zvuk začinjen s nešto više detalja, što je karakteristika zadnje generacije McIntosh pojačala sukladno trenutnim trendovima u *high-endu*. Pojačalo u svakom slučaju isporučuje zdravih 50 W te neće imati problema ni sa kakvim manjim (ili visoko osjetljivim) zvučnicima. Akustični *jazz* (Alexis Cole, Chesky 24/192) zvučao je uvjerljivo živo, glazbenici su smješteni u prostoru svaki sa svojom austom, a opet vrlo koherentni kao cjelina. Timbralno ispravan, uz trodimenzionalnu zvučnu sliku,

čvrstog, voluminoznog basa MHA100 je zvučao kao pojačalo puno veće snage od nominalne. Srednjotonsko područje i vokali su bili prozračni, a visoki tonovi detaljni, no ne izazivaju ni malo slušačkog umora. Iskreno sam se zapitao treba li mi nešto više od toga. Tek u ekstremnim situacijama i slušajući vrlo glasno (npr. Sergej Prokofijev: „Romeo i Julija“, Chandos 16/44.1) u velikom prostoru uz zahtjevne zvučnike (Quad 2905) poželio sam ipak još nešto više snage.

Dosta o zvučnicima, posvetimo se sada glavnoj zvijezdi, a to je nesumnjivo pojačalo za slušalice. Specifičnost ovog pojačala je upotreba autoformera, tehnologije koja omogućava pojačalu da se prilagodi impedanciji slušalica koje se koriste, što garantira ujednačen(ij)u kvalitetu zvuka u svim radnim područjima i sa slušalicama vrlo različitih impedancija. Ponuđena su tri područja rada koja odabiremo okretanjem gumba: 8-40, 40-150 ili 150-600 oma. Moguće je regulirati i pojačanje basovskog područja, od linearnog odziva pa sve do +12,5 dB. Tijekom testa koristio sam zatvorene slušalice Sonus Faber Pryma 01 - nedavno testirane, i *in ear* slušalice Sennheiser CX300II. Kao kontrolu sam koristio komplet Stax SRS-4040 Signature II, otvorene elektrostatske slušalice sa pripadajućim cijevnim pojačalom.

Kada glazbu slušam preko slušalica, najvažnije mi je da se izbjegne tzv. *hi-fi* zvuk. Pod time mislim savršeno linearan, hladan, mehanički zvuk koji se zna omaknuti tranzistorskim pojačalima. ponekad upravo male nesavršenosti daju toplinu i ljudskost zvuku. MHA100 je usprkos brzini, preciznosti, dinamičnosti zadržao prirodnost i toplinu. Srednjotonsko područje je prozračno, slojevito, čisto bez sažimanja. Odličan glazbeni materijal za test pojačala/slušalica osmislili su HD Tracks i HeadFi („Open Your Ears“, 24/96), s kojeg nam svaka skladba omogućava da pratimo određenu karakteristiku reprodukcije. Basovske linije kroz slušalice zvuče drugačije nego kad slušamo kroz zvučnike kada je iskustvo osim slušnog i tjelesno. Bas na „Just a Little Lovin“ Shelby Lynne je dobar primjer koji je MHA100 odlično odradio kroz zvučnike, a jednako dobro je zvučao i kroz slušalice. Ne, nisam osjetio vibriranje u prsnom košu, ali bas je bio dubok, čvrst, mesnat, slojevit. Po želji, može se dodati energije u basu, ali sam se nakon eksperimentiranja odlučio za nultu poziciju ili +2,5 dB, što bi glazbi neprimjetno dodalo autoriteta. Postoji i „DSP mod“, koji bi trebao pridonijeti osjećaju prostornosti, odnosno zvučnu sliku pomaknuti izvan glave kako bismo dobili osjećaj da slušamo zvučnike. Ovdje također treba eksperimentirati jer su mi neke snimke zvučale bolje

sa uključenim, a neke sa isključenim DSP-om. Svijetle snimke su posebno imale koristi od ove mogućnosti, pa tako odmaknute ne bi zvučale agresivno. MHA100 inače odlično stvara iluziju prostora, tako da ni u jednom trenutku nisam imao osjećaj da mi je glazba zarobljena u glavi. MHA100 je sigurno dorastao svakom izazovu i svakim slušalicama po pitanju snage, otpora i dodatnim mogućnostima prilagodbe. Jednostavno ga nije bilo moguće iznenaditi neovisno o glazbenom materijalu. Bio to Waters, Šostakovič, Knopfler ili Bach, što je glazba bila zahtjevnija, bolje je zvučala. Zvučna slika: prostrana, uvjerljiva, pozicioniranje izvođača: precizno, dinamika: živa, brza, mikrodetalji: u obilju, rezerva snage: nepresušna...

Teško mi je zamisliti uređaj ove kvalitete, cijene i zvuka (i veličine) da stoji na stolu uz računalo i služi za reprodukciju pozadinske glazbe. Ili da, kada sjednete za radni stol, iz telefona prespojite slušalice u njega. Ne, riječ je o punokrvnom *high-end* uređaju koji zahtjeva da ga se tako i tretira. MHA100 je švicarski audio-nožić, potrebno vam je još samo računalo, par osjetljivijih zvučnika i dobre slušalice. Sve ostalo je već ovdje, ne treba zaseban D/A pretvarač, pretpojačalo, izlazna pojačala, nekoliko setova kabela, stalak i dosta prostora da sve to smjestite.

Osim toga, McIntoshovi uređaji tradicionalno dugo traju, ne kvare se i ne gube mnogo na vrijednosti, pa gotovo da mogu parafrazirati svojedobnu reklamu jednog proizvođača satova koja bi glasila otprilike: vi nikada ne posjedujete McIntosh uređaj nego ga samo čuvate za slijedeću generaciju. Dvojbe nema, svim obožavateljima uživanja u glazbi kroz slušalice, ali i svim ostalim audiofilima McIntosh MHA100 mogu samo toplo preporučiti, pa čak i kao glavno pojačalo.

McIntosh MHA100 pogled na stražnju ploču i priključke